

De Magnusbode



Weekblad van Schaakclub Magnus sinds 2008

Hoofdredacteur: Marcel Scholten

Jaargang 2

26 maart 2009

nr. 19

Donderdag 26 maart was aan een kant een avond die je van tevoren uit had kunnen tekenen, maar ook wat hiaten vertoonde.

Normaal is het immers niet als een speler van het kaliber van Joe al na 7 zetten een stuk weggeeft, waarop Jos die cadeautje dankbaar in ontvangst nam. Joe probeerde het nog wel, maar Jos wist de partij makkelijk uit te schuiven en bracht zo zijn kampioenschap weer een stukje dichterbij. Zoals Jos zelf zij „Ik zit in dezelfde positie als AZ(, maar dan zelfs beter). Voorspelbaar is daarentegen wel dat Jan-Pjotr wint in een mooie aanvalsoverwinning. Lennart was deze keer het slachtoffer. Jan-Pjotr offerde een volle toren om met tempo op bezoek te komen in de zwakke koningsstelling van Lennart, waarna het vrij snel gedaan was met de witte stelling. Cees wist de aanval van Marcel af te slaan voor deze eigenlijk was begonnen en won twee pionnen, maar Marcel wist het altijd remiseachtige eindspel met verschillende lopers te bereiken. Cees had echter een mooi truukje achter de hand , na de fout van Marcel om te vroeg op pionnenjacht te gaan, waarna Marcel zin loper voor twee pionnen moest geven, waarna Cees 1 pion (en een loper) over hield, die de winst forceerde.

Niet verrassend was ook dat Jeroen (weer) wist te winnen. Hij is de enige die het duizelingwekkende percentage van Jos weet te evenaren en is hem in TPR zelfs de baas. Bram overzag een trucje tegen hem, waardoor hij in plaats van een hechte verdediging ineens

een verre vrijpion tegen had. Jeroen liet dit voordeeltje niet onbenut en steeg met een overwinning na de vijfde plaats.

Een zeer interessante partij was de eerste ontmoeting tussen de “Koning van het compromisloze” en de “meester van de bedachtzaamheid”. Het trouwe clublid weet inmiddels dat ik het over Paul en Henk heb. De strijd werd zeer duidelijk beslist. Vanaf de opening al stond Henk onder grote druk en moest zijn koning op de loop. Hier kwam hij niet meer vanaf en verloor zeer snel (zeker voor Henk-begrippen). Ruud mocht spelen tegen Pim, hij zou eigenlijk oneven zijn, maar Rob was zo genereus om dit van hem over te nemen (en de hele avond te blijven, dat zij de echte clubleden!). Hij wist deze partij echter niet in winst om te zetten, maar moest toezien hoe Pim de punten naar zich toetrok. Aan de onderkant van de ranglijst vochten Rien en Piet een lang en interessant duel uit, waarin Piet lange tijd de boel geblokkeerd leek te hebben, zij verdediging werd helaas toch gebroken.

Uitslagen ronde 24

Jos – Joe	1-0
Lennart – Jan-Pjotr	0-1
Cees – Marcel	1-0
Jeroen – Bram	1-0
Paul – Henk	1-0
Pim – Ruud	1-0
Piet – Rien	0-1

Rob oneven

Ranglijst Competitie 1 na 25 ronden Seizoen 08/09									
Nr	Voornaam	Naam	Score	Waarde	Intern	Perc.	W-Z	Rating	TPR
1	Jos	Hendriks	6028.5	300	18	81	2	1844	1879
2	Cees	Smit	4719.0	297	16	56	0	1497	1617
3	Jan-Pjotr	Komen	4672.5	294	17	59	1	1640	1723
4	Joe	Kok	4622.0	291	18	58	0	1606	1644
5	Jeroen	Stellingsma	4522.5	288	8	81	2	1833	1905
6	Lennart	Lindhovius	4440.0	285	16	56	2	1774	1639
7	Paul	Scholder	4362.0	282	19	61	1	1622	1605
8	Marcel	Scholten	4314.0	279	19	53	-1	1588	1647
9	Kerre de	Graaf	4197.0	276	17	53	-1	1613	1583
10	Pim van	Breukelen	4084.5	273	18	53	0	1574	1602
11	Bram	Tuk	3967.5	270	20	50	0	1612	1535
12	Hajo	Broek	3901.5	267	17	50	1	1508	1507
13	Niels	Wijntjes	3787.5	264	13	65	-1	1711	1611
14	Henk	Bouwmeester	3739.5	261	13	38	1	1585	1583
15	Ruud	Vleugel	3112.0	258	16	47	0	1543	1472
16	Rob	Terrahe	3066.5	255	13	38	-1	1388	1397
17	Han	Arentsen	2679.0	252	14	46	0	1447	1440
18	Rien	Kokkedee	2514.0	249	22	32	-2	1350	1348
19	Bert	Goedegebuure	1766.0	246	6	17	-2	1285	1228
20	Jaap	Laporte	1579.5	243	0	0	0	1441	1441
21	Piet	Vlam	1119.0	240	22	11	-2	1200	1150

Jeugdnieuws

Het lijkt wel of ze het expres doen. De strijd om het jeugdkampioenschap gaat nog maar tussen twee schakers: Okke en Ischa. Ischa had een kleine voorsprong opgebouwd, maar uitgerekend afgelopen donderdag moesten ze tegen elkaar en uitgerekend Okke won. Hierdoor nam Okke de kop weer over met een verschil van 3 punten, het op een na kleinste verschil mogelijk. Ze moeten waarschijnlijk nog 1 keer tegen elkaar, waarin waarschijnlijk het kampioenschap beslist gaat worden. Ook Shannen en Wouter zijn elkaar op 3 punten genaderd en ook hier was een overwinning van de een op de andere hier de reden van: Shannen won van Wouter en nam hiermee wraak voor de nederlaag op het ECN Grand Prix Toernooi. Ook David wist te winnen van Dylan en zorgde ervoor dat hij weer zekerder is van zijn derde plaats. Jik en Mitch waren vredesgezinder en waren de enige op de hele donderdag die tot remise besloten.

Uitslagen ronde 21

Okke – Ischa	1-0
David – Dylan	1-0
Shannen – Wouter	1-0
Jik – Mitch	½-½

Ranglijst Competitie 2 na 21 ronden Seizoen 08/09									
Nr	Voornaam	Naam	Score	Waarde	Intern	Perc.	W-Z	Rating	TPR
1	Okke	Wijntjes	1530.0	120	20	75	0	747	707
2	Ischa	Vlieg	1527.0	114	19	74	-1	682	746
3	David	Wijnker	1089.0	108	12	54	2	669	598
4	Dylan van	Vliet	876.0	102	19	42	1	466	545
5	Wouter	Smits	669.0	96	19	32	-1	564	440
6	Shannen	Weggemans	666.0	90	9	78	1	552	691
7	Stijn	Wijntjes	594.0	84	1	100	1	761	1241
8	Mitchell	Weggemans	420.0	78	9	44	-1	491	457
9	Jik	Huijberts	381.0	72	8	44	0	489	469
10	Rudy	Iwema	297.0	66	14	0	-2	179	-76

Agenda

Aankomende donderdag staan de laatste externe wedstrijden op het programma. Het eerste moet naar Beverwijk om daar bij winst het kampioenschap binnen te halen (jullie bellen wel hè, als de punten binnen zijn, dan kunnen wij ook meevieren op afstand). Het tweede ontvangt thuis Aartswoud en is al gedegradeerd, maar kan nog wel voorkomen dat de Strandloper promoveert.

De donderdag daarop 9 april het jaarlijkse Paasschaak op het programma. In navolging van de succesvolle editie van vorig jaar gaan we weer Chess960 spelen, ook wel Fischer random schaak. Dus komt allen, maar als je er een pesthekel aan hebt, wees gewaarschuwd.

Houd zondag 21 maart 2010 vast in jullie agenda, dan vind het 4^e ECN Grand Prix Toernooi plaats en tafelleiders zijn altijd zeer gewenst. Zo hebben jullie geen smoes meer dat jullie ergens heen moeten. De foto's

(<http://picasaweb.google.nl/KeesBroek/ECNGrandPrixtoernooi2009#slideshow/5317493475034362482>) en uitslagen

(http://magnus.penkweb.nl/ecn_resultaten.html) zijn te zien door op de links te klikken.

Als laatste vindt ergens in het voorjaar van 2010 het 1^e Magnus Weekendtoernooi plaats. In navolging van het NK jeugd enkele jaren terug zal Schagen zijn prominente plaats op de nationale toernooikalender weer innemen. Het organisatiecomité (Jos, Marcel, Jan-Pjotr en Joe) kan nog wel een goede kracht vereist. Ervaring in niet vereist, wel handig, maar belangrijker is de wil om er de schouder onder te zetten. Vragen? Informeer bij Marcel of Jos.

Extern

Derde team besluit debuit met teleurstellende nederlaag

Het derde team van de Magnus-Anna Paulowna Combinatie kon voorlopig tevreden terug kijken op hun debuutseizoen. De eerste wedstrijd tegen het sterke Caïssa werd helaas net verloren (hoewel daar meer in had gezeten), maar het team kwam goed terug met een gelijkspel gevolgd door twee klinkende overwinningen en ineens deed M.A.C. 3 nog een beetje mee voor het kampioenschap.

Daarvoor diende de Eenhoorn verslagen te worden, wat helaas weer op een nipte nederlaag uitmondde, maar een derde plaats leek nog binnen handbereik. Daartoe diende (onder voorbehoud) in ieder geval in de laatste wedstrijd in de een na laatste ronde gewonnen te worden van het laag geklasseerde K.T.V. (wat overigens staat voor kan tegen verlies).

Joe was bezig een cursus schaaktrainer 1 aan het volgen en werd node gemist, aangezien er maar 7 schakers aan de start verschenen. Naar het schijnt zou Anna Paulowna voor 4 schakers zorgen, maar wisten er maar 3 op te stellen. Deze extra 0 op het achtste bord (zo kan het dus ook, Witte Paard!) bleek cruciaal. De vakante plek op bord 1 werd waargenomen door Hajo, die zijn externe debuutseizoen afsloot met nog een overwinning zodat zijn totaal op 3 uit 4 kwam. Hier mij was hij procentueel en in TPR de topscorer van het derde. Absolute topscorers werden Cees en Henk, die beide met een overwinning hun totaal op 3,5 uit 5 brachten (Dit betekent dat Cees waarschijnlijk een rating krijgt van +- 1670, waarmee hij direct de 5^e Magnusrating heeft.). Cor wist nog een remise te scoren, maar daarmee was de koek op. Ruud, Piet Liefting en Rene Blokker wisten allen de nederlaag niet te vermijden, waarmee de 3½-4½ eindstand een feit was. De vierde plaats is nu het hoogst haalbare, terwijl ook de vijfde of zesde plaats niet eens uitgesloten is.

Het “blauwe hap” schaaktoernooi.

Nadat hier vorige week het verslag van het blauwe hap toernooi door de ogen van team Scholten/team Magnus gepubliceerd was, kreeg de redactie ook dit mooie verslag door de ogen van team Scholder/team Bommel toegestuurd.

Het is iets langer en prozaïscher dan het eerste verslag, maar zeker de moeite waard

Mijn tegenstander speelt met zwart. Zoals te doen gebruikelijk schudt hij me de hand, wenst me een prettige wedstrijd en ... ták... start de klok. Een historisch moment, want na zowat 50 jaar doodgemoedereerd mijn stukken over het bord te hebben geschoven, tikt nu voor het eerst mijn tijd weg. En ja... ik merk het meteen, ik ga daar anders van in het leven staan. -“Niet morsen nu. Niet dralen voor een keer. Je tijd is kostbaar Victor. Go man. Go!” Het hart klopt me in de keel. Mijn slapen bonzen. E2-E4, weet ik nog net te verzinnen.

Plaats van handeling is Den Helder, Galerie windkracht 13, gezegend met uitzicht op dat waar de stad zo beroemd en berucht om is, haar haven. Behalve wat roestig oorlogstuig valt er ook een signaalrode vuurtorenboot waar te nemen die gemoedelijk in het zonnetje van haar ouwe dag geniet. Een mooi gek object dat prettig in het oog springt en een krachtig kleuraccent geeft aan een toch al prachtige dag.

Samen met Paul en Robbie vorm ik team Bommel. Vanwege de geruite jasjes die we dragen. Met zijn drietjes naast elkaar aan één zijde van de tafel, met ieder een eigen tegenstander tegenover ons zullen we voor het eerst meetellen. De rest van de heren, verspreid over 8 tafels, gaat gekleed in jeans en sweaters. Zo doen wij schakers blijkbaar.

Slechts een enkeling kijkt extreem ingekeerd uit de ogen. Voor de rest ... een tamelijk hoog percentage ongeschoren smoelen, en ja hoor, waarachtig... een dame. Niet op het bord, als stuk, maar er achter (ook als stuk misschien). Voor team Woerden komt ze uit. Ze draagt kistjes en heeft roze haren met daar bovenop een rode pet in schotse ruit. Aaah, wat zouden we graag eens door haar worden afgedroogd. Helaas, zij speelt A-groep en is voor ons C-tjes

onbenaderbaar. “Eerst nog maar wat oefenen” houden we onszelf voor. Onze colbertjes vindt ze echter mooi, bekent ze gratis en voor niks, en dat troost een beetje.

Overal in de zaal worden vluggertjes afgewerkt. Vooral de opgeschoten tieners, de juvenielen zeg maar, doen dat met priemende, licht intimiderende oogopslag. Ze rammen daarbij gedurig op de klok om tijd te besparen (is het idee) en flikkeren en passant keer op keer een paar stukken om die ze dan na het kloppen weer netjes rechtop zetten, dus aan tijd om na te denken levert het per saldo niet zo veel op, maar goed dat heb je zo met jonge mannetjes-beesten.

Met mijn opening wordt het niks. Ik schuif wat stukken naar het centrum, zodat het niet al te knullig lijkt, maar een verder reikend plan steekt er niet achter. Ik ben te opgewonden. Ook de omstandigheid dat mijn tegenstander nauwelijks met zijn hoofd boven de tafel uit steekt en moet gaan staan om een pion naar voren te schuiven draagt niet bij aan het ordenen van mijn gedachten, laat staan dat ik toe zou komen aan zoiets ingewikkelds als een potje schaak. Het knulletje is 8 jaar oud (heb het later, mijn schroom overwinnend, toch nog even nagevraagd) en speelt net als ik zijn eerste toernooi. Naast hem zit zijn vader die tegen Robbie speelt, terwijl daarnaast aan het eerste bord, zijn grote broer, die al 10 is, het opneemt tegen onze captain, Paul. Ondanks het feit dat het ventje eigenlijk vooral op het naburige bord zit te gluren om te zien hoe zijn vader het er van afbrengt, sta ik spoedig een pion en een kwaliteit achter, terwijl ik bovendien moet vaststellen 3 maal zoveel tijd te hebben opgesoupeerd als mijn jonge opponent. Offer ik even later ook nog een paard omwille van een denkfout dan is het bekeken weet ik. Vader en zoon kijken elkaar heel even aan en het ventje glundert als een pompoen in de

maneschijn. Hij herpakt zich echter onmiddellijk door zijn gezicht heel keurig weer in een neutrale plooi te trekken. Ik doe haastig hetzelfde en besluit niet op te geven, maar nog wat tegen te sputteren en hem zo mogelijk te dwingen zo nu en dan even een paar seconden na te denken. Paul wordt onderwijl door broerlief van het bord geveegd terwijl Robbie alle zeilen bijzet om pa zo lang mogelijk bezig te houden. Ik verlies de partij met door de vlag te gaan. Team Bommel – team Bekking: 0-3! De wedstrijdleiding besluit de speeltijd terug te brengen van 35 minuten per persoon per partij naar 25.

In mijn tweede partij tref ik een speler van formaat. Een volwassen vent bedoel ik, waarvan het tenminste waardig verliezen is. Hoewel ik al gauw onder aanzienlijke druk sta kom ik deze keer een beetje aan schaken toe. Ik ga uiteindelijk opnieuw door de vlag, net als Paul, die daarmee frustrerend weinig plezier heeft van het feit dat hij 12 seconden voor tijd de vijandige dame heeft weten buit te maken. Robbie is in zijn nopjes want speelt een lekkere partij waarin hij uiteindelijk ‘eeuwig schaak’ op zijn dame moet toestaan. Team Bommel heeft een half punt en de volgende ronde zijn we vrij.

Tijd om even de markt over te lopen. Dat Den Helder niks is hebben we van alle kanten al gehoord, maar met dat als gegeven is het er best aardig. Zeker zo in de lentezon. Was er maar een terrasje open. Ik bemerk tijdens de wandeling dat ik door al mijn opwinding van deze morgen het wisselgeld van een paar kopjes koffie zo even niet van de bar heb genomen. Bij terugkomst in de galerie blijkt de barkeeper een en ander netjes voor me apart te hebben gelegd. 15 euro. Had ik bijna dubbele entree betaald.

De derde partij krijg ik al gauw in de smiezen dat indien ik een punt wil halen vandaag het daar nu de tijd voor is. Kan het dan moet het

natuurlijk ook en zo gieren me de zenuwen al weer door de keel. Het loopt gesmeerd. Ik neem rustig de tijd en ja hoor... met de klok op 15.36 mag ik voor het eerst het genoegen smaken mijn tegenstander meer tijd te zien verbruiken dan ik zelf. Ik win een toren en speel de partij behoedzaam uit. Paul en Robbie hebben hun match al eerder winnend afgesloten en staan zich op een afstandje al smoezend hinderlijk sappel te maken over de mogelijkheid dat ik mijn kansen misschien vergooi. Even overweeg ik om ze door de wedstrijdleiding te laten verwijderen. Ik promoveer met de h- pion en mijn tegenstander geeft op. Team Bommel heeft zich met 3 ½ punt ver van de beschamende 0 die wij vreesden verwijdert en prijkt trots in de middenmoot.

De vierde ronde tegen team Azië tref ik een secuur schaker die met mijn goedvinden een onoverzichtelijke stelling ontwikkelt waar hij op het juiste moment lang over na denkt, om me vervolgens snel en beslist volledig in de pan te hakken. Lijkt het ene moment de partij nog volstrekt gelijkwaardig, het volgende heb ik 5 dreigende stukken bij mijn koning op de stoep staan, zonder dat de mijnen er ook maar iets tegen in kunnen brengen. Nee, het vallen van de vlag kan ik deze keer niet halen. Dat zou echt te flauw zijn. Ik geef op.

Robbie met zwart, weet op bord drie zijn tegenstander met scherp aanvallend spel volledig terug te dringen. Het ene na het andere stuk wordt opgerold en hij ontwikkelt zo'n surplus aan slagkracht dat pat een serieuze dreiging begint te vormen. Nu is het mijn buurt om me langs de lijn zorgen te maken. Hup, daar gaat weer een pion. Wit heeft enkel nog paard en koning. De vent speelt misschien op pat Robbie? Je ziet het toch wel? Het loopt goed af. Robbie behaalt de volle winst. Maar nee... aan pat had hij geen moment gedacht, schrikt hij met terugwerkende kracht wakker. Terwijl op bord één Paul nog verwickeld is in een heroïsch gevecht met de kampioen van

de tegenpartij komen de gebroeders Bekkink zeer waardig (alleen hun rode oortjes verraden hun opwindings) informeren naar de afloop van onze partijen. De winst van Robbie betekent dat zij, team Bekkink kampioen zijn geworden en niet team Azië. We zijn trots in hun overwinning een kleine rol te kunnen spelen. Paul verliest helaas en zo eindigen we met 4 ½ uit 12.

De eerste prijs is een kunstwerk. We spelen in een galerie tenslotte. De afdruk van een linoleumsnede. Peinzende schakers, het hoofd in de handen. Aardig genoeg vinden we alle drie, om gewonnen te willen hebben. Nu krijgen de erven Bekkink ze overhandigt. Van de markt om de hoek heeft de organisatie halsoverkop een paar chocolade paashazen gehaald om de knulletjes ook nog iets te geven waar ze wat aan hebben. Sympathiek allemaal.

Voor ons allen wacht tot slot de "blauwe hap". In marinekringen is dat de naam voor Indisch eten. We laten het ons goed smaken en nemen ons voor volgend jaar opnieuw van de partij te zijn.

P.S. Het valt me op dat niemand gezien heeft dat de Magnusbode van vorige week als 19 februari is opgetekend.